

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-03-2019

Llavors arriben la mare i els germans de Jesús i, de fora estant, envien a buscar-lo. Hi havia molta gent asseguda al voltant d'ell. Li diuen: --La teva mare i els teus germans són aquí fora, que et busquen. Ell els respon: --¿Qui són la meva mare i els meus germans?

Llavors, mirant els qui seien al seu voltant, diu: --Aquests són la meva mare i els meus germans. El qui fa la voluntat de Déu, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare. (Mc 3,31-35)

No és la primera vegada que Maria es queda profundament absorta, incapaç d'entendre completament els gestos i les paraules de Jesús, i sobre Jesús, i sens dubte, s'hauria preguntat més d'un cop el perquè. Havia passat a Natzaret, a Betlem, a Jerusalem, a Canà...

I passarà també a Cafarnaüm, com diu l'evangelista Marc. La família de Jesús estaven molt preocupats i es sentien humiliats, es pensaven que estava "boig". Fins i tot la seva mare estava amoïnada, i amb raó, li havien dit que amb la gentada que envoltava Jesús, aquest no tenia ni temps ni possibilitat de menjar res. També se li feia impossible entrar a la casa on es trobava i poder parlar amb ell.

Només poden arribar a dir-li que els seus són fora i l'estan buscant. La resposta de Jesús pren forma de pregunta, pregunta molt complexa: "qui és..., qui són...?".

Potser també fora una pregunta fosca per a Maria. O potser no. No, si Maria està en aquest moment, avançada en el seu camí de fe. No, si s'alegra en veure que està naixent una petita comunitat entorn Jesús, la seva nova família, que l'estima i està a punt de seguir-lo. No, si Maria ha arribat a comprendre que podrà i haurà de convertir-se en mare de tota una multitud, que està aprenent de Jesús tota la importància de complir la voluntat del Pare.

Amb pau i paciència, amb dolcesa i serenor, Maria escolta i medita. Com ho havia fet sempre, especialment quan l'àngel li porta l'anunci del Senyor, i ella respon: "Que es compleixin en mi les teves paraules" (Lc 1,38).

Ara Maria sap que Jesús ha vingut per a donar una nova vida al món. Maria sap que Jesús ha vingut per a revelar la paternitat de Déu a tothom i obrir-los al seu amor, a la seva santedat, a la seva perfecció. Maria sap que Jesús ha vingut a anunciar la llei de l'Esperit. A Canà va començar a aprendre que d'ell naixeria l'Església, la comunitat d'aquells que "són engendrats en Déu" i creuen en ell.

A tots aquests moments Jesús ha guiat i està guiant a Maria, per un camí de llums i ombres, de presències i de despreseniments. Serà necessari arribar a Jerusalem, fins la creu, des d'on Jesús li dirà al deixeble: "Aquí tens la teva mare!", assenyalant Maria. I just a la casa, on Maria preguntant i esperant, amb els apòstols, rebre l'esperit Sant, serà allà i en aquell moment que Maria serà plena i totalment mare, mare en la fe: mare de l'Església i de tota la humanitat.

L'èxode de Maria és un èxode de purificació i transformació per arribar a la maternitat universal. I quan no entenia, guardava el misteri en el seu cor, meditava i pregava. En el silenci, adorava, i en l'espera, vivia plena d'esperança.

D'aquesta manera també ho havia fet el seu espòs, Josep, fins i tot quan Déu l'havia deixat al costat d'ella i de Jesús, per què fos custodi del misteri de la vida, en el silenci i en la tendresa, obedient en tot.

També per a nosaltres, el viatge de la fe, per a descobrir el misteri de Jesús, requereix disponibilitat total i recerca humil: com peregrins, sovint per camins inaccessibles i solitaris, a través de valls fosques, i fins i tot superant altes muntanyes, en la obediència a la voluntat del Pare. Fins i tot quan no arribem a veure-hi. O, quan sembla impossible entendre i inútil continuar.

Magdalena Aulina va saber, sempre i en tot, buscar, acceptar i complir la voluntat de Déu. Per mitjà de la seva intercessió, demanem al Senyor que puguem complir sempre la seva voluntat, i que ens convertim en "germà, germana, mare" de Jesús.

Units espiritualment, vivim aquest misteri de manera particular en les dues solemnitats d'aquest mes de març: Sant Josep, el 19; i l'anunciació del Senyor, el 25.

